

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1077/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво Општине Бачки Петровац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 330/18 од 20.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Општине Бачки Петровац, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 330/18 од 20.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Општине Бачки Петровац, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 330/18 од 20.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8196/17 од 13.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја, па је обавезана тужена да исплати тужиоцима и то: 1) АА из ..., износ од 45.445,44 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 91.137,35 динара и законску затезну камату на износ од 45.445,44 динара, почев од 21.06.2017. године па до исплате; 2) ББ из ..., износ од 31.799,87 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године у износу од 63.427,36 динара и законску затезну камату на износ од 31.799,87 динара, почев од 21.06.2017. године, па до исплате; 3) ВВ из ..., износ од 51.142,78 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 104.319,91 динар и законску затезну камату на износ од 54.142,78 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 4) ГГ из ..., износ од 42.748,40 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 87.130,29 динара и законску затезну камату на износ од 42.748,40 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 5) ДД из ..., износ од 45.063,75 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 89.798,69 динара и законску затезну камату на износ од 45.063,75 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 6) ЋЋ из ..., износ од 13.212,59 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 28.458,49

динара и законску затезну камату на износ од 13.212,59 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 7) ЕЕ из ..., износ од 4.764,50 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 9.846,47 динара и законску затезну камату на износ од 4.764,50 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 8) ЖЖ из ..., износ од 43.043,72 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 86.462,87 динара и законску затезну камату на износ од 43.043,72 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 9) ЗЗ из ..., износ од 32.713,46 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 67.998,95 динара и законску затезну камату на износ од 32.713,46 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате; 10) ИИ из ..., износ од 50.509,67 динара, припадајућу законску затезну камату на тај износ до 20.06.2017. године, у износу од 101.002,88 динара и законску затезну камату на износ од 50.509,67 динара, почев од 21.06.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да солидарно тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.944,38 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Виши суд у Новом Саду је, пресудом Гж 330/18 од 20.08.2019. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 8196/17 од 13.10.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као посебно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је враћање датог по основу стицања без основа у ситуацији када су и основ и висина потраживања тужилаца неспорни. Ревидент указује на погрешну примену материјалног права у погледу одлуке о камати. Међутим, не доводи до примене института посебне ревизије свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови прописани цитираном одредбом Закона, за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку,

јер нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса, нити потребу новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. У смислу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда, којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужиоци су, као формални супарничари, тужбу суду поднели дана 10.10.2017. године, а највиши износ потраживања је тужиоца ВВ из ..., који износи 51.142,78 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора ради се о спору мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић